

[Hans Jacob Sørensen.]

saa meget længere Tid, inden Regulatoren træder i Virksomhed.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde ogsaa citere Lønningskommissionens Betynkning, og det ærede Medlem citerede Udtalelser, som jeg havde været med til at fremsætte dér. Ja, det har jeg ogsaa sagt ved første Behandling, at det kan man meget vel sige, men jeg hævder stadig, at det, der foreligger her, er, at man fra Regeringens og Regeringspartiernes Side med Tilslutning fra Tjenestemændene erkender, at det er nødvendigt at ændre i Lønningsloven af 1931 med Hensyn til Reguleringstillægget, og naar man er naaet til den Erkendelse, ja, saa er Spørgsmaalet, om man skal nøjes med at tage et Skridt, eller man, som jeg mener, skal tage to Skridt, jo mindre betydende.

Jeg takker saavel det ærede Medlem Hr. Parkov som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen for den Tilslutning, de i øvrigt har givet min Tanke om nye Forhandlinger om en eventuelt mere klart virkende Regulator for Lønningerne end den, der findes i den bestaaende Lov.

Maa jeg saa med Hensyn til det af den højtærede Finansminister fremførte sige, at det er jo ikke noget, som jeg har fundet paa, naar jeg gentagne Gange har nævnt, at den højtærede Finansministers Forslag om at bevilge 3½ Mill. Kr.s Forhøjelse af Reguleringstillægget har medført, at Finansministeren samtidig har foreslaaet Ekstraskatter, og at det, som her først er nævnt som Udgift, skal skaffes som Indtægt gennem den nye Skatteudskrivning. Det er jo noget, som Finansministeren selv har fremført i den Fremsettelsestale, som han holdt den 7. Marts, hvori han begrundede Ekstraskatterne med, at

„endelig maa man vel regne med, at det Forslag om Regulering af Tillægget til Tjenestemændene, som er fremsat, vil blive vedtaget, hvorved der kommer 3,5 Mill. Kr. til Udbetaling“.

Det er altsaa Finansministerens egne Udtalelser, det er hans egen Begrundelse, som jeg bruger. Det er ikke noget, som jeg har fundet paa, og som jeg fremfører for at genere den højtærede Finansminister, noget, der ligger mig meget fjernt.

Den højtærede Finansminister kunde ikke tiltræde det, jeg havde fremført, idet jeg havde sagt, at saadan som hele den økonomiske og erhvervsmæssige Stilling er, og saadan som vi ogsaa maa gøre Situationen op for Statens Vedkommende, forhandler vi i økonomisk Henseende først og fremmest

om Spørgsmaalet om at skaffe Balance paa Finansloven, det vil altsaa sige om at skaffe de fornødne Indtægter til at dække de Udgifter, man maa regne med, og at der i den Forhandling er to Momenter, der spiller ind. Det ene er det, at man søger Balancen tilvejebragt ved Foranstaltninger, som betyder, at Landbrugerne igen maa paatage sig ca. 15 Mill. Kr. mere i Skatter, end de har i indeværende Finansaar, og det andet er det, at vi paa samme Tidspunkt forhandler om at give de fastlønnede yderligere øgede Indtægter i en Tid, hvor Forholdene er, som de er. Mit Parti mener, det er urimeligt at gennemføre Foranstaltninger, der virker saa uretfærdigt, som Tilfældet vil blive; den Ulighed, der skabes derigennem, vil jo næsten blive til Himmelen raabende.

Den højtærede Finansminister anførte, at Landbrugernes Indtægter havde været betydelig bedre i Aaret 1933 end i Aaret 1932. Ja, det viser Regnskabsresultaterne, men det var jo heller ikke vanskeligt i hvert Tilfælde at fremkalde *nogen* Forbedring, for de fleste Landbrugeres Indtægt laa jo i 1932 paa 0, og derfor kan man, blot man kommer op paa smaa Indtægter, regne med forholdsvis stor procentvis Stigning. Men det, som jeg synes er det egentlige Spørgsmaal i 1934, som vi befinder os i, er dette: Er der Udsigt til, at Landbrugets Skattebetalingsevne er bedre i 1934, end den var i 1933? Her maa jeg desværre sige, at det tror jeg ikke den er.

Jeg beklager, at den højtærede Finansminister i første Omgang afviste det Ændringsforslag, vi har stillet, for jeg tror, at saadan som hele Forholdet er, ogsaa for Finansministerens Vedkommende, vilde han have i høj Grad Brug for, at det blev vedtaget, og det blev jo særlig stærkt understøttet ved det, der foregik her i Tinget forleden Dag, da man behandlede Lovforslaget om en stor ekstra Skatteudskrivning. Jeg henstiller derfor endnu en Gang til den højtærede Finansminister at overveje, om han ikke burde tage mod Ændringsforslaget, Tiden dertil er jo endnu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen siger, at jeg i Dag er anbefaler af en Udgiftsforøgelse. Nej, det er ikke rigtigt, det er lige det modsatte, der er Tilfældet. Jeg anbefaler en Udgiftsformindskelse; thi saaledes som Forholdet er, ved man, at Regeringen og dens Partier ikke vil modtage større Nedskæring end